

Així em va anar

«Més de 8.000 contagis al dia, encara que siguin entre la població més jove, no és cap broma»

Creuem un pas de vianants i ens pensem que som intocables. Amb un semàfor en verd ens prenem la llibertat de no mirar a banda i banda. Pensem que som immortals perquè ens diuen que allò és segur. Continuem pensant que les desgràcies només passen a casa dels altres. I estem convençuts que no agafarem ni contagiarem la Covid perquè ens hem fet un test d'antígens. I així ens va.

Els últims caps de setmana s'han organitzat concerts i festivals arreu. Hem vist cues de gent per fer-se la prova. Perquè ha d'haver-hi cultura, sí. Perquè la vida continua, també. Però un cop a dintre del recinte i amb un test negatiu, campí qui pugui. Mascaretes avall i petons i abraçades.

Llegeixo la piulada a Twitter de l'investigador Salvador Macip on alerta de la fiabilitat dels tests d'antígens. No ho diu per dir. Explica la seva pròpia experiència. Té Covid perquè li ha contagiats el seu fill de 13 anys. Està vacunat amb les dues dosis d'Astra Zeneca i el fill havia donat negatiu a tres proves ràpides. Diu que aquest tipus de testos no són sempre fiables i no ho són. Segur que tots coneixeu algú a qui li ha passat i jo en sóc una de tants.

Vaig a un concert experimental. Em fan un test d'antígens al migdia. Negatiu. Mascareta, música i res d'alcohol a la nit. Tot com cal. Passen quatre dies i em comença fer mal tot el cos. Febrada i al dia següent test d'antígens. Negatiu. Amb símptomes clars toca PCR. Òbviament, positiu. Havia treballat amb gent durant l'últim any amb mesures, havia sortit a sopar amb cercles reduïts i havia anat a un concert on tot es va fer bé. I també era de les que pensava que això del virus no anava amb mi. I així em va anar.

Més de 8.000 contagis al dia, encara que siguin entre la població més jove, no és cap broma. I que molts d'aquests joves pensin que amb un test ràpid són intocables, tampoc. Entenc que hem estat engabiats, tots, massa temps. Que la població juvenil és de les que més ha patit durant aquest temps. Que hem de poder gaudir malgrat tot. Però el que no comparteixo són les formes.

Potser aquest any no tocava celebrar el Sant Joan d'abans. Potser aquest estiu encara no tocaven festivals de música massius. I potser cal que ens recordin més sovint, com ha fet Salvador Macip, que quan creuem un pas de vianants millor que mirem abans als dos costats, que no estem segurs del tot. No sigui cas que tinguem un ensurt.